

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul IX.

București, 1929.

No. 4.

UNIREA FRATEASCA

„Sfinte Tată, păzește în Numele Tău pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentru că ei să fie una, cum suntem și noi“. — Isus. Ioan 17, 11.

Domnul Isus înainte de pătimirea Sa, Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit o rugăciune fierbinte către Tatăl. Se află într'un moment critic din viața Lui. În cuvintele desprind depe buzele Sale, Isus S'a rugat Tatălui și pentru unirea ce trebuie să existe între copiii Săi. Domnul știe că iubiții Lui, aveau să întâmpine în lume multe greutăți. Vrajmașul cel viclean — diavolul — care caută încet-încet să aducă ură și desbinare între frați, va căuta ca prin acestea să-i aducă în stare de neunire. Deaceia Isus, S'a rugat pentru ajutorul ceresc. Credincioșii Domnului trebuie să fie uniți în facerea binelui și în lupta contra răului. Și după cum Tatăl S'a unit cu Fiul în planul de mântuire, tot așa și credincioșii trebuie să se unească între ei pentru a continua și termina lucrarea începută. Pentru aceea este bine să cunoaștem

IMPORTANTA UNIRII.

Un tată bătrân a chemat la sine pe cei doisprezece fii ai lui și le-a zis: „Copiii mei, înainte de moartea mea, doresc să vă spun ceva și să vă dau un sfat. Dacă-l veți primi, va fi fericite de voi. Apoi luă un mănunchiu de douăsprezece bastoane legate cu o frânghie și-l întinse celui mai mare fiu, zicând: „Frânge dacă poți mănunchiul acesta“. La porunca tatălui fiul luă mănunchiul și încercă să-l frângă, dar nu putu. Atunci tatăl îl luă, și-l dete celui de al doilea și al treilea fiu, dar, niciunul nu-l putu frânge. În urmă, l-a luat tatăl și a zis: „Vedeți fiii mei, voi n'ați fost în stare niciunul să frângeți mănunchiul de bastoane. Și aveți dreptate, căci așa cum se găsește el, nimeni nu-l poate frânge. Dar ia-l cum se poate frânge: și zicând astfel, desfăcu frânghia, apoi luă unul câte unul și frânse toate bastoanele pe ghenuchi. La urmă zise: „Dacă voi veți fi toți uniți, legați în

banda iubirii, nimeni nu vă va putea înfrânge. Dar dacă voi veți trăi despărțiți unul de altul, atunci, oricine vă va înghenuchia și voi veți cădea înfrânți. Cu aceasta vreau să vă spun ca voi toți să trăiți uniți unul cu altul ca un singur om“.

Din exemplul acesta noi învățăm de câtă mare importanță este unirea. Unirea face puterea. Neunirea din contră, slăbește puterea. Iată ce zice și spiritul profetic în această privință: „Dumnezeu dorește, ca fiii Săi să trăească în bună înțelegere unul cu altul. Oare nu așteaptă ei, ca odată să trăească împreună în ceruri? Sau nu cumva Hristos e neunit cu Sine însuș? Poate El să facă pe fiii Săi să aibă succes, atâta timp cât nu au înlăturat molozul bănuelii și al neunirii și cât timp lucrătorii nu au predat lucrării într'un singur gând inima, ideile și puterea, fapt care în ochii lui Dumnezeu este atât de sfânt? Unirea aduce puterea, neunirea dimpotrivă slăbi-ciune. Dacă ne unim între noi, ca să lucrăm în armonie pentru mântuirea semenilor, atunci în adevăr suntem „conlucrătorii lui Dumnezeu“. Aceia însă, cari refuză de a lucra în bună înțelegere între ei, necinstesc pe Dumnezeu în cel mai înalt grad. Vrajmașul sufletelor se bucură că aceștia lucrează unul împotriva altuia. În loc de neunire, ei ar trebui să dea pe față iubirea frățească și duioșia sufletească. De ar putea măcar o singură dată, să dea la o parte perdeaua ce ascunde viitorul și să vadă fructele neunirii lor, atunci de sigur s'ar pocăi.

Lumea privește cu mulțumire la neunirea dintre creștini. Ncredincioșii se bucură mult de acest fapt. Dar Dumnezeu dorește, ca altfel să fie lucrurile în mijlocul poporului Său. Strânsa legătură cu Hristos și a unuia cu altul ne este siguranța în aceste zile din urmă.

Nu trebuie să dăm prilej lui Satan să arate spre membrii comunităților noastre și să zică: „Iată cum se urăsc între ei acești oameni, cari stau sub steagul lui Hristos! Nu avem să ne temem de ei, atâta timp cât își risipesc tot mai mult puterile, ca să se lupte unul contra altuia, și nu contra puterii mele“.

— E. G. W. „Mărturie“, Vol. II pag. 136—137, ed. germană.

Deci noi învățăm

NECESITATEA UNIRII

ce trebuie să existe între frații și surorile membrii comunităților noastre. Oare, cum poate nădăjdui cineva, că va putea fi odată la un loc cu fratele și sora sa, în Impărăția Cerurilor, dacă el aici pe pământ n'a trăit în iubire și unire frățească? Când este timpul cel mai potrivit ca frații și surorile să se unească între ei mai mult ca oricând? Oare, nu în zilele acestea depe urmă în care ne găsim noi? Atunci, cât să mai așteptăm? Credem c'a sosit timpul ca frații și surorile de pretutindeni să strângă rândurile cot la cot pentru a lupta cu forță mai mare contra vrăjmașului înverșunat. „Unitatea Comunității este dovada convingătoare, că Dumnezeu a trimis pe Isus în lume ca Mântuitor al ei. Acesta e un argument, pe care lumea nu-l va putea doborî. Deaceia Satan lucrează neîncetat, ca să împiedece această unitate și armonie, pentru ca văzând necredincioșii cazurile de răcire, neunire și ceartă între cei ce se numesc creștini, să fie pătrunși de desgust pentru credință și să fie mai mult întăriți în nepocăirea lor. Dumnezeu este dezonorat prin cei cari profesază adevărul și trăesc totuș unul față de altul în neîmpăciuire și vrăjmășie. Satan este pâritorul fraților, și toți câți se dedau la asemenea lucrare, sunt în serviciul lui“. „Mărturie“, Vol. I pag. 228, ed. rom. Satan știe bine, că provocând neunire acolo unde Dumnezeu a rânduit să fie unire, el va câștiga cu siguranță biruință.

Exemplu: Dumnezeu a orânduit ca prin actul căsătoriei cei doi să devie una. „Deaceia va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup“. Efes. 5, 31. Satan se luptă până ce reușește să-i despartă. Prin legământul sfânt al botezului, cei credincioși devin uniți cu Hristos și membri aceleași Biserici. „Căci după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, — tot așa este și Hristos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr'un singur Duh.... Și dacă suferă un mă-

dular, toate mădularele sufăr împreună cu el; dacă este prefiut un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el. Voi sunteți trupul lui Hristos, și fiecare, în parte, mădularele lui“. 1 Cor. 12, 12. 13. 26. 27. Cel rău caută ca să slăbească credința, s'aducă ură și desbinare între frați și să rupă legătura dintre ei și Hristos. La actul Sfintei Cine, învățăm deasemenea unirea frățească. „Pa-harul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărțășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărțășirea cu Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, cari suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeaș pâine“. 1 Cor. 10, 16. 17. Satan caută ca să aducă ură între frați, pentru a nu se putea împărțăși la Sfânta Cină. Și chiar dacă se împărțășesc, cu toate acestea ei să fie nedemni, pentru a-i putea condamna. 1 Cor. 11, 27—30.

Deaceia Mântuitorul Isus S'a rugat fierbinte Tatălui pentru unirea credincioșilor. „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M'ai trimis. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una. — Eu în ei, și Tu în Mine; — pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M'ai trimis, și că i-ai iubit, cum M'ai iubit pe Mine“. Ioan 17, 21—23.

Iubite frate și soră, să unim rugăciunile noastre cu rugăciunea Domnului Isus.... Să căutăm a trăi în unire sfântă unii cu alții. Numai așa vom termina lucrarea ce Domnul ne-a încredințat.

Dacă cei răi se unesc în facerea de rele, cum nu ne-am uni și noi în facerea de bine? În ajutorul nostru stă Dumnezeu Tatăl, Domnul Hristos, Spiritul Sfânt și oastea îngerească. Să nu cedăm, până ce nu vom putea ajunge să zicem cu David: „Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuească frații împreună!“ Ps. 133, 1.

Ploești

I. I. Gheorghisor.

ȘCOALA MISIONARA.

*Ascunsă 'ntre coline
In Dicosânmartin,
E Școala, mândră 'n sine
De locul ei sublim.*

*Al ei glas veșnic cheamă,
Și 'ntr'undă ne îndeamnă
De grab' să ne zorim,
'Ntracolo să pornim.* Redacția.

Căci dacă tu vei tăcea, scăparea va veni din altă parte.

Aceste cuvinte au fost rostite de Mardoheu în împrejurările cele mai grele prin cari eră hotărît să treacă poporul lui Dumnezeu, în timpul Esterei, împărăteasa Persiei.

Sufletul îi eră adânc întristat pentru poporul său, care fusese dat pierzării. Deaceea el, se adresează împărătesei Estera, care și ea făcea parte tot din acelaș popor, și-i zice: „Să nu-ți închipui că tu vei scăpa dacă vei tăcea, pe motiv că ești în casa împăratului. Căci dacă tu vei tăcea, scăparea și ajutorul pentru Iudei va veni din altă parte, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu ai fost chemată la împărăție tocmai pentru un timp ca acesta”.

Aceste cuvinte din urmă se potrivește atât de bine pentru poporul Advent de Ziua Șaptea. În acest timp în care trăim, timp pe care Biblia îl numește al sfârșitului, noi suntem chemați la împărăția lui Isus (Col. 1, 13), ca să facem o lucrare de salvare. Simțimintele de cari a fost pătruns Mardoheu atunci, ar trebui să cuprindă și întreaga noastră fire. Hotărîrea pentru distrugerea poporului Iudeu de atunci, este un simbol al tuturor nenorocirilor cari vor veni asupra lumii întregi. Dar, după cum atunci Dumnezeu S'a îngrijit, tot așa Se va îngrijii și acum pentru poporul Său, răspândit în această lume dată nenorocirii.

Deaceea, iubiți frați și surori, chiar dacă noi am tăcea, lucrurile din jurul nostru ne spun cu tărie că timpul în care trăim este timpul sfârșitului. Nu putem însă spune că este un timp rău, căci Dumnezeu încă mai îngăduie un timp de har pentru ca să poată fi salvați cât mai mulți. Acum este timpul când putem face o lucrare ca și Estera, spre a ajuta multora să găsească pe Isus, Stâncă de scăpare.

„Un timp ca acesta” este astăzi cel mai bun

pentru a face această lucrare aducătoare de mântuire, și în țara noastră.

„In serviciul Domnului este tot felul de lucru de făcut. In serviciul templului erau și tăcatori de lemne, ca și preoți de diferite categorii cu diferite răspunderi. Membrii Comunităților noastre să se ridice și să lumineze, căci lumina lor a venit și mărirea lui Dumnezeu a răsărit asupra lor. Cine cunoaște adevărul, trebuie să se trezească din somn și să depună toate ostenele de a ajunge la oameni, acolo unde se găsească. Lucrarea lui Dumnezeu nu trebuie să fie multă vreme neglijată de noi și disprețuită, pentru satisfacerea năzuințelor noastre lumesti. Noi nu avem timp de a fi leneși sau descurajați; căci Evanghelia trebuie vestită lumii întregi. Scrierile despre adevărul prezent trebuie să pătrundă în toate locurile. Pentru vinderea literaturii noastre trebuie întocmite adevărate campanii de colportaj, pentru ca lumea să primească lumina despre cele ce stau aproape de noi”. „Colportorul ca Evangelist”, pp. 40, 41.

„Mi s'a arătat că ar trebui să se intervină mai mult pentru colportaj, decât se face de obicei. Răspândirea literaturii noastre este un foarte important mijloc de a prezenta bărbaților și femeilor lumina, pe care Dumnezeu a încredințat-o Comunității Sale, spre a o da lumii. Cărțile vândute de colportorii noștri vor deschide multor inimi prețioasele și neapreciabile comori ale lui Hristos”. *Idem* p. 40.

Iubiții mei frați și surori, citatele de mai sus sunt de mare însemnătate pentru poporul nostru. Ele sunt sfaturi și îndemnuri date de Spiritul Sfânt în vederea salvării sufletelor din lumea întreagă și deci și din țara noastră. Cu toții ar trebui să privim ca un singur om, spre Dumnezeu, în rugăciune și post, ca și Estera,

Vânzări pe Conferințe în 1928.

CONFERINȚA	Ore lucr.	Cărți	Val. cărților	Reviste	Val. Revist.	Total
Muntenia de Vest	14.811	15.976	750.374	1.760	21.396	771.770
Muntenia de Est	17.864	16.849	690.989	1.388	18.253	709.243
Moldova de Nord	9.879	15.902	523.321	1.550	16.476	539.797
Moldova de Sud	7.410	8.828	400.102	2.974	20.740	420.842
Transilvania	21.178	15.022	599.945	18.294	269.849	869.794
Banat	14.596	10.197	349.141	12.378	141.708	490.849
TOTAL:	85.738	82.774	3.313.872	38.344	488.423	3.802.295

Observație.— Un plus de 1.400.000 (un milion patru sute mii lei) față de anul 1927.

și apoi spre Casa de Editură de unde putem primi cărți al căror conținut aduce lumii libertatea din primejdia ce bate la ușă.

Dumnezeu ne-a binecuvântat să avem și în Uniunea noastră un număr însemnat de Colportori, cari lucrează plini de zel la împrăștierea frumoaselor și prețioaselor scrieri spre luminarea cărării către împărăția lui Hristos.

Însă cât de mare ar fi zelul lor, totuși nu pot satisface cerințele, și ne gândim cât de mult s'ar putea face dacă numărul acestor Colportori ar fi de zece ori mai mare. De aceea îmi îndrept privirea către iubii noștri tineri, mai ales cei între vârsta de la 18 la 35 ani, îndemnându-i să primească invitația Spiritului Profetic:

„Mulți au crezut chiar, că numai cei cu deosebite talente ar fi chemați, să-și pună destoinicia lor în serviciul Domnului. Unii au înțeles, că anumite talente ar fi dat Dumnezeu numai unei anumite clase favorite dintre oameni, necuprinzând pe ceilalți, cari astfel nu au parte nici la lucru, nici la plată. Dar parabola Domnului nu prezintă lucrurile astfel. Acolo zice, că stăpânul de casă, chemând pe servii săi, dădu fiecăruia *partea sa de lucru*“.

„*Calea către Hristos*“ p. 103.

„Timpul cel bun și timpul de libertate și har pe care îl avem azi, ar trebui să-l prețuim și

să-l răscumpărăm (Efes. 5, 15, 17), luând seama la ceea ce vrea Dumnezeu să facă în acest timp.

Iubiți frați și surori, astăzi se poate face foarte mult prin Colportaj. Cărțile, tractatele și revistele noastre sunt predicatorii muți ce ar trebui să cadă în casele oamenilor ca și frunzele toamnei. Când vom avea frumoasa ocazie, ca și anul acesta să mergem în colportaj în Săptămâna Mare destinată acestei lucrări, atunci sunt sigur că vom face cu toții frumoase experiențe pe cari ne vom simți bucurători să le istorisim în comunitate. Dumnezeu va da binecuvântarea Sa asupra fiecărei pagini răspândită, conținând solia adevărului. Și după cum Mardoheu și Estera s'au bucurat de salvarea poporului din primejdia ce-i amenința, tot așa și noi vom avea o mare bucurie, văzând cum mulți sunt salvați prin străduința și munca fără preget depusă de noi în răspândirea scrierilor adevărului.

În 2 Corinteni 15, 7 ne este dată această îmbărbătare însoțită de făgăduință: „Voi dar, întăriți-vă, și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată“.

Domnul să dea fiecărui membru, tânăr și bătrân, acel zel de a porni în răspândirea scrierilor adevărului dumnezeesc.

N. Dorobăț.

DEPARTAMENTUL ȘCOLII DE SABAT.

Rulourile Școlii de Sabat în câmpurile noastre misionare.

În cele mai multe câmpuri misionare ale Diviziunii Europene, se întrebuințează Rulourile școlii de Sabat. Multe Comunități cumpără Rulouri, trimțându-le apoi fraților din centrul Africii păgâne, cari se bucură foarte mult din pricina lor. E drept că aceste Rulouri nu ajung de grabă la destinația lor, însă totuși își îndeplinesc scopul.

Călătorind prin Africa de Est și vizitând un sat după altul, se poate vedea în multe colibe ale fraților indigeni, chiar și în cele ale păgânilor, tablourile din școala noastră de Sabat, lipite pe pereții de lut sau de iarbă. Acolo le găsim ca solii tăcuți, cari mărturisesc despre Isus și iubirea Sa pentru aceste suflete sărmene și neștiutoare.

În unul din câmpurile noastre din Africa de Vest aceste tablouri sunt întrebuințate de către lucrătorii noștri băștinași la vestirea Evangheliei între oameni. Misionarul Hyde ne-a scris următoarele despre activitatea unui învățător indigen:

„Nu știu dacă v'am comunicat, că la ședința noastră din Decembrie, anul trecut, ne-am

simțit constrânși a face apel către lucrătorii noștri pentru ca ei să se ofere a merge în lucrare întreținându-se singuri. Nici unul n'a oferit serviciul său în acest sens, afară de un tânăr care a fost imediat gata a urmări propunerea noastră. Avându-se în vedere acest lucru, i s'au încredințat la reîntoarcerea sa la stațiune, câteva Rulouri și câteva tractate. După sosirea lui, și-a început călătoria prin teritoriul pe care-l avea. Ca model pentru lucrarea lui l-am îndemnat să urmeze învățăturile pe cari le-a dat Domnul celor doisprezece apostoli și celor șaptezeci de ucenici. Acest băiat a vizitat jumătate din ținutul său și nu s'a oprit nicăeri mai mult decât o noapte — afară de sfârșitul săptămânii. El afirmă că mai mult de 5.000 de oameni au luat parte la adunările sale. El a strâns o grupă de 30 de tineri, cari au venit la fiecare sfârșit al săptămânii în stațiunea sa de domiciliu. El i-a învățat povestea înfățișată de un tablou, astfel încât ei au fost în stare să povestească toate despre acest tablou și învățăturile sale, când s'au întors Duminecă dimineața la consătenii

lor. Acuma ei contribue de jã cu banii lor la colecta din școala de Sabat. Și din alte pãți ale ținutului oamenii roagã sã fie vizitați, însă tânãrul cautã mai întâi sã instrueascã bine pe cei treizeci, înainte de a porni în altã parte. Toate acestea au loc într'un ținut, în care am lucrat câțiva ani aproape fãrã succes“.

Astfel întrebunțiazã Dumnezeu chiar Rulourile pentru a duce lumina adevãrului prezent acelora, cari stau în întunec și în umbra morții.

Din America Centralã ni se comunicã urmãtoarele:

„Un frate, împreunã cu soția sa, membri ai comunitãții noastre din San Vicente Salvador, merg în fiecare Sabat 18 km., la școala de Sabat, și totdeauna sunt la timp la locul de destinație“.

„Câteva sãptãmâni dupã Sãptãmâna Mare, venise al treisprezecilea Sabat. Credeam, cã darurile din acest Sabat vor fi mici, fiindcã nu trecuse mult timp dela Sãptãmâna Mare; însă spre marea noastrã mirare am strãns 41 Pesos, fiind prezenți 15 membri. Un frate dulgher care are o leafã foarte micã, a rugat pe patronul sãu sã-i dea doi Pesos avans, pentru cãminul sãu depe noul pãmânt. Spre surprinderea sa, patronul i-a dat banii înmãnãndu-i și un al treilea Pesos cu rugãmintea sã-l deponã pentru el“.

„Am avut cãteva adunãri minunate cu indienii și am organizat o școalã de Sabat. În ziua Sabatului am avut aproape 200 de vizitatori, sosind și oamenii noștri cu o zi mai înainte cu lucrurile cari aveau sã le aducã. Noi

am dorì sã fie în fiecare Sabat atãția prezenți, lucru care de altfel este imposibil fiindcã ei stau așã de departe dela noi. În ultimul Sabat au fost prezenți 12 indieni, cari au fãcut un marș de zece zile pentru a veni pãnã la noi. Dorim sã puteți participa odatã la cãteva din adunãrile noastre pentru a vedea fețele serioase ale membrilor cari viziteazã adunãrile“.

„În primul Sabat le-am spus cã trebuie sã închidã ochii în timpul rugãciunii și sã-și plece capul. Am observat mai târziu, cã unii dintre ei și-au ținut ochii închiși cu mâinile, pentru a fi în orice caz siguri cã rãmân închiși în timpul rugãciunii. Ei sunt ascultãtori și foarte dornici de învățaturã, mai ales copiii, cari s'ar puteã asemãna în purtarea lor foarte bine cu copiii țãrii d-voastrã“.

Iatã și o parte dintr'o dare de seamã care a fost scrisã de un lucrãtor, despre o adunare ținutã în corturi în Uniunea Zambezi, Africa de Sud.

„A fost o înviorare spiritualã pentru mine a vedea spiritul serios în care participau frații indieni la toate adunãrile, mai ales însă la acelea ale școlii de Sabat. Întreg programul școlii de Sabat a fost totdeauna executat sub conducerea indigenilor, și ei începând cu studiul lecțiilor pe clase, au fost necesare la cãteva adunãri mai mari, mai multe hectare de pãmânt pentru ca sã continue programul. Sunt convins cã niciodatã nu s'a manifestat într'o școalã de Sabat din Europa un entuziasm mai mare sau un interes mai viu“.

Secr. Școlii de Sabat.

Sãptãmâna Tineretului.

30 Martie — 6 Aprilie.

CUPRINZAND ZIUA MISIONARILOR VOLUNTARI.

6 Aprilie.

MOTTO: „Salvãm dela pãcat și conducem la luptã“.

Acest simțimãnt creștin a fost adoptat de tineretul Advent din Diviziunea noastrã Europeanã. Noi recunoaștem, cã a cercetã din când în când problema educației tineretului nostru, consfãtuindu-ne cu pãrinții lor, este singura garanție pentru noi, cã se așezã tinerilor sub picior, puntea de trecere peste prãpãstie la o fericire, despre care apostolul Pavel scrie: „Ceeace ochiul n'a vãzut și nici prin mintea omului n'a trecut, aceea a pregãtit Dumnezeu, acelora care-L iubesc“.

Iubirea, stã la temelie Impãrãției lui Hristos. A formã caracterul tineretului nostru dupã modelul lui Hristos, este a așezã puntea sigurã, spre fericirile eterne și adevãrate.

Isus, din iubire, pãrãsi înalta Sa poziție cereascã și coborì pe acest pãmânt blestemat (1 Moisi 3, 17), pentru a salvã pe om din pãcat. Vieța Sa fu plinã de o activitate neobositã, mânãtã de dorul de a salvã. Salvând pe oameni, El îi pregãti prin pilda Sa, și apoi îi selecționã, și îi organizã, pentru a lucrã mai departe în locul Sãu.

„Mergeți în toatã lumea și propãvãduiți Evanghelia la ori ce fãpturã“. Marcu 16, 15.
Zeci de mii de tineri creștini, ai Comunitã-

Tinerilor!! Școala e pentru voi!

ții Advente, privesc din nou în această Săptămână spre această comandă princiară: „Mergeți!” Aproape 2000 de tineri sunt organizați în comunitățile noastre, gata a păși înainte, ca o pânză de patrulare, care să cerceteze, prin orașe și până în cătunele cele mai îndepărtate, pentru a găsi pe acei cari strigă după ajutorul viului și adevăratului Dumnezeu.

Nici o chemare nu este mai nobilă ca aceea pe care ne-o face Domnul prin Spiritul Profetic:

„Voi tinerilor și tinerelor, puteți formă grupă și ca soldați ai lui Hristos, să vă angajați la lucru, punând tot tactul, îndemnarea și talentul vostru în slujba Domnului, ca să puteți salvă suflete din ruină”.

„Domnul a rânduit ca tineretul să fie Lui, o mână de ajutor, puternică”. De aceea și apostolul Ioan scrie, privind spre tineretul creștin: „Vă scriu vouă tinerilor pentru că sunteți tari”.

Ce îndemnuri și ce sfaturi vă vin vouă tinerilor, din partea Aceluia care a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor! Ce Prieten mareț avem noi, care stă la dreapta Tronului măririi, asigurându-ne prin harul Său . . . că El poate să ne curățească de ori și ce păcat și că sângele Său a curs pentru fiecare.

Această iubire amicală este care mi comandă mie iubire pentru acei pe care El i-a iubit! „Eu n'am venit să chem pe cei drepti ci pe cei păcătoși”. O armată de păcătoși, chemați, curățați, armați, innobilăți, și trimiși, pentru a ajuta altor păcătoși, este, în definitiv, oastea Misionarilor Voluntari, chemați la lucru de salvare.

Sunt fericit că Prințul meu, și-al vostru,— Domnul Emanuel— m'a așezat în rândurile voastre, spre a vă arăta țintele pe cari să le loviți și culmile peste cari trebuie să treceți.

Curaj fraților și încredere fraților! N'avem noi un Dumnezeu viu și puternic, care este Tatăl? El ne zice: „nu te teme de nimic!” „Credința noastră este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite . . .” zice apostolul Pavel și noi care avem de împlinit o operă în numele Său, avem datoria să avem toată încrederea că Domnul ne va conduce din mărire la mărire.

ROSTUL ACESTEI SAPTAMANI.

Incepând cu Sabatul din 30 Martie să se facă toată Săptămâna eforturi evanghelice în favoarea tineretului nostru. Săptămâna aceasta trebuie să ajute tinerilor noștri ca ei să treacă cu totul de partea Domnului. Să pună energia și aptitudinile lor, în slujba operei de salvare a oamenilor.

În lucrarea de colportaj sunt prilejuri mi-

nunate și perspective înalte. A duce solia din casă în casă, lăsând o bună influență și o carte bună, este o chemare, ce se adresează la sute de tineri și tinere în această săptămână.

Domnul așteaptă dela predicatori și dela slujbașii comunităților să facă în unire cu părinții, ca în această Săptămână, sute de tineri să se dedice lucrării Domnului, începând cu activitatea misionarului colportor.

Rugăciunile noastre sincere să strige după Spiritul Sfânt necesar înviorării tinerilor noștri.

Mulți tineri ai familiilor Advente trebuie chemați în biserica Domnului. Sunt încă sute de tineri cari stau deoparte, neorganizați. Organizați pe tinerii voștri și faceți ca cercurile lor să ființeze regulat, chiar dacă sunt la început numai o grupă mică de doi trei.

TINERETUL NOSTRU.

Ce timp minunat este tinerețea! Ce speranțe minunate sunt în tinerii și tinerele cari acum se deșteaptă la viață! Ce mari posibilități stau ascunse în băeții și fetele noastre! Da, *posibilități de a face binele sau de a face răul!* „Tinerii noștri se găsesc la răscrucea drumurilor. Din toate părțile îi momesc ispitele egoismului și patimilor pentru a părăsi cărarea celor mântuiți de Domnul. De *alegera pe care o fac ei, depinde ca viața lor să fie o binecuvântare sau un blestem.* Plini de energie, gata de a încerca forțele lor, ei trebuie să găsească un drum pentru viața lor supra-abundență. Ei vor fi activi, fie pentru bine, fie pentru rău”. Și depinde în cea mai mare parte de *părinți și de comunități*, drumul pe care-l vor lua tinerii noștri.

INDRUMARI PENTRU LUCRATORI ȘI SLUJBAȘII COMUNITAȚILOR.

Indrumările următoare au fost lucrate de frații conducători ai lucrării Misionarilor Voluntari. El le vor fi de ajutor acolo unde nu se găsește un predicator.

1. Nu ceteți materialul acesta, ci folosiți-l pentru cuvântări *adaptate la nevoile voastre locale*. Rezultatele vor fi după măsura pregătirilor și rugăciunilor.

2. Dacă e cu puțință țineți câte o adunare în comunitate la fiecare două zile. În unele comunități calea mai potrivită va fi ca adunările să se facă uneori pe grupe.

3. Chemați pe tineri să ia parte la lucrare. Faceți ca adunările să fie pătrunse de atmosferă colaborării cu tineretul și de a-i ajuta să facă din viața lor tot ce se poate mai bine, iar nu un spirit de a le ține predici. Dați ocazie în parte din timpul adunării, ca ei să mărturisească *ce simt, ce vor și ce planuri au.*

La ocazii nimerite, invitați-i să ia hotărâri definitive.

4. Folosiți grupele de rugăciune, dacă aveți. Dacă nu organizați asemenea grupe. Puneți și pe slujbașii și instructorii Școlii de Sabat, la lucrul acesta. Acesta este timpul *recoltei* pentru aceia cari lucrează între tineri.

5. Stăruțiți cu putere, ca toți să se angajeze în lucrare personală, și mai ales pentru tineret. Aduceți-vă aminte de toți tinerii cari sunt în legătură cu comunitatea, fie că sunt membri ai comunității, fie că sunt în familii de Adventiști, fie că sunt legați de membri ai comunității prin strânsă prietenie, și faceți ca toți aceștia să fie vizitați de membri ai comunității cari ar fi în stare să le ajute, și să stăruiească pe lângă ei de a se alătura lui Hristos. Păstrați lista acestor persoane, pentru a ști cum să vă comportați în viitor.

6. Stăruțiți de a ține în ultimul Sabat, o adunare cât mai spirituală în care și tânăr și bătrân să-și reînnoiească consacrarea. Stăruțiți pentru o hotărâre decisivă. Dați ocazie pentru mărturisiri și declarații personale.

7. Plănuțiți hotărât pentru un lucru bine urmărit, pentru aceia cari au luat o hotărâre bună cât și pentru aceia cari poate încă nu s'au consacrat. Este ușor de a pierde mult din ceea ce ați urmărit dacă ați înceta de a mai face eforturi după ce a încetat Săptămâna.

Iubiți tineri!! Pregătiți-vă pentru Școală!

Plan pentru Sabatul din 30 Martie.

1. Pentru succes în viață e nevoie de o țintă.
2. Ținta determină caracterul; iar caracterul, soarta noastră.
3. Ținta lui Isus. Luc. 2, 49; Ioan 4, 34.
4. Ținta lui Pavel. Fil. 3, 13, 14.
5. Alte ilustrații de ținte înalte.
6. Care trebuie să fie ținta tineretului adventist?
7. Cum să facem ca Săptămâna M. V. să contribuie la succesul nostru în viață?

Oriunde mergem în lumea aceasta vedem tineri cari au ca țintă în viață să se pregătească de a porni în serviciul Domnului. Prin lucrarea de devoțiune și educație a Misionarilor Voluntari ei se pregătesc și-și fac educația pentru lucrarea ce-i așteaptă.

Straja dimineții ajută deasemenea foarte mult acestor tineri de a ține sus ținta lor. Studiul Adevărului Prezent și al Istoriei denominabile este deasemenea un lucru de seamă în programul tineretului nostru. Atunci când fac cunoștință cu solia, se crează o dorință de

a câștiga și alți tineri pentru Hristos, așa că, prin corespondență misionară, și așa mai departe, tineretul pornește într-o mare campanie pentru salvarea de suflete. Până și copiii iau parte la această lucrare.

Această lucrare a Misionarilor Voluntari a mers în toată lumea. O găsim pretutindeni, în Europa, în India, în îndepărtata Chină, în Japonia, în Filipine, în Australia, în Insulele Oceanului de Sud, căci peste tot Spiritul Sfânt este la lucru.

„In timpul depe urmă“, zice Dumnezeu, „voi turna din Duhul Meu peste orice făptură“. Fapt. 2, 17.

Tineretul nostru va lua parte la actul măreț al revenirii, și ei trebuie să privească în față lupta hotăritoare. Deaceea caracterele lor trebuie să se formeze crescând până la modelul dat de Domnul. Să privim în grădina Ghetsemani; acolo vom găsi școala noastră pentru ultima probă a tăriei caracterului nostru. Tinerilor, să ne punem ținta:

„Murim! dar cu Hristos!“

Munca, economia, salvarea, să fie preocuparea tinerilor creștini.

Faceți-vă un program de lucru în fiecare lună. Sculați-vă dis de dimineață; căutați pe Domnul în rugăciune și luați cu voi textul din Straja Dimineții. Rămâneți la măsuța voastră și studiați capitolele rânduite din Cartea Sf. Scripturi, și apoi, plecați ca Enoh, păstrând pasul vostru alături de Hristos. Priviți cu amabilitate pe cale și puneți-vă în legătură cu oamenii cu cari vă întâlniți, arătându-le cheia bucuriei voastre în Hristos. Fiți punctuali și respectuoși la treburile voastre și faceți lucru vostru la timp și în condițiile cele mai bune. Fiți blânzi și smeriți în tot locul.

Din economiile voastre ajutați regulat părinților voștri sau rudelor și cunoscuților cari ar avea nevoie de sprijinul vostru.

Fiți mai ales perfect corecți în contabilitatea voastră cu Dumnezeu. „Incerțați-Mă“, zice Domnul. Puneți-vă ca țintă orice economie, pentru a contribui la salvarea sărmanilor piei negre din Africa.

Dacă în Săptămâna Misionarilor Voluntari am înțeles să ne hotărîm pentru o viață cu un program care urmărește o Țintă, apoi Ținta să ne fie desăvârșirea caracterului prin studiu personal sau la școală. Să urmărim săptămânal hotărîrea noastră și să atragem și pe alții în sfera noastră bună.

Oricând aveți un timp liber, plecați cu prietenul vostru să colportați, fie vânzând din literatură fie lăsând în împrumut din cărțile noastre, fie dăruind, acolo, unde simțiți că este interes, dar este lipsă de mijloace.

Căutați să vă procurați o hrană simplă dar

hrănitoare, urmăriți planul lui Daniel și faceți experiențe cu tovarășii voștri. Păstrați-vă corpul curat și îngrijiți-vă de rufe și aer curat. Într'un corp sănătos o minte sănătoasă.

Domnul vreă ca corpul, sufletul și spiritul să fie formate spre a-L onora slujind altor tineri prin influența și lucrarea noastră.

Faceți din această Săptămână cea mai aleasă Săptămână din viața voastră, și lucrați zilnic să câștigați alți tineri pentru a merge cu voi pe urmele Domnului spre gloriosul cămin ceresc. Amin.

Duminecă 31 Martie.

ORA DE RUGACIUNE ÎN FAVOARE PRIETENILOR.

Se va ceti în „Calea către Hristos“, de doi tineri:

a) „Iubirea lui Dumnezeu către noi oamăni“, până la aliniatul: „Cuvântul inspirat ne descopere caracterul Său.....“. Se va face o scurtă mențiune despre cele cetite, de cetitor — 10 minute.

b) „Inaltul privilegiu al rugăciunii“ — până la aliniatul: „Tatăl nostru din ceruri așteaptă.....“. Asemenea, cetitorul sau Dirigintele, va face o mențiune, subliniind părțile importante.

Trei persoane tinere vor cere dela Domnul binecuvântări pentru prieteni în general.

Se va completă programul de comitetul local cu coruri de laudă lui Dumnezeu.

Joi 4 Aprilie.

ORA DE ORGANIZARE.

Tineretul este mâna dreaptă a Domnului în solia și încheierea lucrării.

Trebuie revăzut în această zi planul de organizare, sub îngrijirea și răspunderea comitetului Comunității.

Tineretul nostru este chemat în acest an să lucreze pentru a distribui cât mai multă literatură; punându-și o țintă pentru a spori fondul Cercului Misionar al Tineretului în Comunitățile mari, și fondul Cercului Misionar al Comunității în general, în Comunitățile fără Cerc Misionar al Tineretului.

Să se revadă, ce s'a lucrat anul trecut, și să se pună ținte noi pentru anul acesta. Fiecare să vândă la oraș pentru 300 lei — pe cap — în tot anul, iar la țară de 200 lei.

Tineretul este invitat să ia parte la sporierea fondului, pentru predicarea Evangheliei în Africa, economisind din lucruri neabsolut necesare, 100 lei de cap. Aceasta înseamnă ca Dirigintele să conducă așa pe tineri, ca cei ce pot să dea mai mult, ca și cei ce nu pot, să se simtă fericiți, dând din puținele lor economii.

Mulțumiți lui Dumnezeu care v'a vindecat de viții ca: băutura, fumatul, jocul de cărți, desfrâul; și faceți, ca darurile voastre, să ducă lumină în țările întunecate ale păgânătății.

„Este mai fericit a da decât a lua“.

Căutați să înfrânați în voi orice pornire de inavuțire, dar străduiți-vă să fiți muncitori și economi.

Lucrați șase zile neîncetat și lăudați pe Domnul în Sabatul Său cel Sfânt.

Cântați: „Măriți pe Isus prin cântare“.

Observație. Joi seară, se vor aduce și rapoarte despre vizitele făcute prietenilor și ce efecte au avut asupra hotăririlor lor în viitor.

Experiențe personale și rugăciuni după planul Dirigintelui, urmărind ținta: A hotări pe tineri să slujească numai Domnului. „Nimeni nu poate sluji la doi domni“.

Colportajul, lucrare de pregătire, pentru școală și serviciu de predicare.

Indrăzniți fraților și Domnul vă va da biruința.

Sâmbătă 6 Aprilie, p. m.

ORA DE RUGACIUNE,

IDEALUL DOMNULUI.

„Fiul omului a venit ca să caute și să mântuească ce eră pierdut“.

Prin aceste cuvinte Isus a voit să justifice în auzul cârtitorilor purtarea Sa plină de iubire și atențiune față de Zacheu. Acest bărbat bogat și cu o înaltă poziție socială, eră arzător în dorința de a vede pe Isus care aveă să treacă prin orașul său. Pentru a nu pierde ocaziunea, el a preferat să se urce într'un dud depe marginea drumului, expunându-se astfel batjocurii trecătorilor, căci el doriă să vadă pe Isus. Dar ochiul iubitor și cercetător al Domnului, a găsit privirile arzătoare ale celui din dud, și iubitor i-a strigat din mulțime: „Zachee, dă-te jos de grabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta“.

Purtarea Domnului față de Zacheu a fost criticată, s'au ridicat murmure: „Iată, a intrat să găzduască la un om păcătos!“

Dar Zacheu, mișcat de atâta atențiune din partea Mântuitorului, a luat o hotărâtoare poziție pentru pocăința sa, zicând: „Iată, Doamne, jumătate din avuția mea o dau săracilor și dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit“.

În fața unui așa gest hotărîtor, Domnul a fost mișcat și a trebuit să recunoască mântuirea casei sale cu cuvintele: „Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta!“ Luca 19, 1—9.

Făcând această mică analiză împreună, am dorit să trezesc în conștiința tinerilor noștri,

(Vezi urmare la pag. 58).

Către iubiții noștri frați din toată Uniunea.

Dumnezeu a ajutat, să se împlinească dorința noastră
a tuturor, de a avea

CĂRȚI MARI ÎN LIMBA ROMANA.

Suntem în măsură, să anunțăm, că Editura noastră
„Cuvântul Evangheliei“ va tipări rând pe rând cărțile mari
ale bogatei noastre literaturi.

Inceputul l-am făcut cu valoroasa carte

„PARABOLELE DOMNULUI HRISTOS“

de Sora E. G. White.

Această carte, care este o adevărată comoară de învățături din Cuvântul Mântuitorului nostru, o avem pusă sub tipar și va apărea peste puțin timp, executată în cele mai bune condițiuni.

Intr'o traducere corectă după originalul Englez, într'o limbă clară și înțeleasă, Editura noastră va scoate această admirabilă carte într'o ediție la fel de prezentabilă ca și edițiile engleze și germane, cu ilustrații după clișeele originale venite din străinătate, cartea fiind pusă în lucru și tipărită după toate regulile cinstei și moralei creștine, adică numai cu autorizația deplină a Comitetului, căruia Sora White i-a încredințat dreptul de a dispune tipărirea cărților ei în scopul în care ele au fost date de Dumnezeu, adică spre clădirea Comunității și a lucrării lui Dumnezeu, iar nu cu ambiții de desbinare și neunire.

Iubiții noștri frați Predicatori și Lucrători, și Conducători de Comunități și de Cercuri Misionare, sunt rugați, să adune comenzi și să le trimită Casei de Editură.

Cererile din partea fraților Colportori sunt foarte mari. Din cauza aceasta credem, că — deși am luat măsuri să se tipărească chiar această primă ediție într'un mare număr de exemplare — ele se vor vinde repede, în foarte scurt timp.

Tocmai deaceia Editura noastră dorește să știe de mai înainte, câte exemplare să rezerve pentru Cercurile Misionare, când va executa comenzile fraților Colportori.

Al D-voastră iubitor Fr., Ștefan Demetrescu.

minunata misiune la care au privilegiu să fie chemați.

Această lucrare de a duce mântuirea în multe case, este lucrarea cea mai strălucită pe care poate s'o întreprindă un tânăr bărbat și o tânără fată. A ne entuziasma pentru lucrarea Domnului Isus, este, a ne entuziasma pentru cauza cea mai arzătoare din zilele noastre.

Câte suflete cari ard de dorul de a cunoaște pe Isus, care se zice Hristos, nu sunt în palate ca și în bordeie. Spiritul profetic îngrijat de starea bogățiilor, mai ales, face apel să alergăm în ajutorul lor. Mulți ca și Zacheu, sunt doritori de a dăruî avutul lor, în mâini curate, pentru opere caritabile. Deaceia tinerii noștri sunt azi chemați odată mai mult de Domnul, pentru a primi să fie pregătiți pentru această operă de salvare.

„Acei cari au poziții înalte în lume prin educația, bogăția și profesiunea lor, sunt rareori personal întrebați asupra intereselor sufletului lor. Mulți misionari creștini ezită de a se apropia de aceste clase. Dar n'ar trebui să fie așa . . . In cele mai înalte trepte ale societății sunt suflete, cari înflămânzesc și însetează după mântuire. Mulți ar fi ajutați, dacă lucrătorii Domnului s'ar apropia de dânșii personal, cu amabilitate, și cu o inimă de îndurare, înduioșată de iubirea lui Hristos“. „*Parabolele lui Hristos*“.

Iată un câmp de lucru, pentru care tineretul nostru este invitat să vină la Școală pentru a se pregăti, să lucreze, așa cum a lucrat Hristos . . . mergând din oraș în oraș, și din sat în sat . . . pentru ca să caute și să mântuească pe cei pierduți!

Tinerilor frați și surori, Dumnezeu vrea, ca voi, să fiți mâna Sa cea dreaptă. Nu vă lăsați duși de curentul unor făgăduinți deșarte și trecătoare, ci ridicăți privirile voastre către idealuri înalte.

Nu ziceți, dar eu sunt prea păcătos! Căci Domnul dorește să facă din voi, caractere tari, clădind inimi noi, pentru ca să simțiți și să lucrați cu El . . . ca mână a Sa dreaptă.

Din copilărie Domnul a avut un ideal. El l-a exprimat mamei Sale pe când dânsa era exasperată de grija cu care-L căută prin mulțime. „De ce M'ați căutat? Oare nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?“ Un copil care avea un ideal. Clădiți acest ideal în copiii voștri. Vorbiți-le ca părinți și frați mai mari, despre chemarea lor în viitor. Faceți-i atenți că ei trebuie să fie învățați, și să dorească să fie învățați și pregătiți; dar că această învățatură și această pregătire trebuie să se facă ca și Domnului . . . în Casa lui Dumnezeu, în Comunitatea Sa.

Fie ca această zi, să fie o zi de reculegere

pentru predicatori, pentru Conducătorii comunităților, pentru ca cu părinții împreună și cu copiii lor, să stăruiească în rugăciune arzătoare în favoarea tineretului nostru . . . pentru ca .câți mai mulți să-și îndrepte privirile lor către idealurile înalte și eterne, cari izvorăsc așa de mănos, prin chemarea lui Hristos:

„Veniți, luați jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine că sunt blând și smerit . . . și veți află repaus sufletelor voastre. Jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară“.

Notă generală. Adunările se vor ține în Sabat, Duminecă p. m. Joi seara și Sâmbătă 6 Aprilie după prânz. Materialul din program va folosi ca jaloane conducătorilor acestor ore.

Frații predicatori și comitetele, vor pune tot interesul în această Săptămână, pentru câștigarea de noi tineri, și organizarea lor la lucrarea practică de slujire.

Colectele strânse la fiecare ședință, întonându-se un cor odată cu strângerea colectei, se vor destina pentru fondul misionar al Africii întunecate.

Diriginții vor face o scrisoare secretarilor Conferinții, despre influența acestui program avută asupra tinerilor din comunitatea lor, arătând și planurile lor pentru o mai reușită Săptămână, în viitor. Se va scri și despre rezultatul *colectei*.

Secretarii Conferințelor vor face până la 1 Maiu o dare de seamă asupra acestei Săptămâni, pentru a se publica în Curierul. Va cuprinde recensământul tinerilor din Conferință, ce planuri au pentru anul în curs, și ce perspective pentru alți tineri câștigați prin Săptămâna Misionarilor Voluntari. In toate ședințele tineretului va fi grupat într'un loc separat, împreună cu prietenii lor.

In București, tot tineretul se va aduna în sala din Str. Labirint 116, împreună cu prietenii lor, în prezența secretarului Conferinții, urmărind un program unic, în Dumineca dela 7 Aprilie.

P. P.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Director
și Red. resp.: } ȘT. DEMETRESCU

Prețul unui număr. Lei 9.- Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

București IV.

Programul adunării „C. M. V.” din luna Aprilie 1929.

Săptămâna a doua.

Subiect:

VALOAREA ȘI ROLUL CARACTERULUI.

- 1) Cântare de deschidere și rugăciune.
- 2) Raport.
- 3) Introducere asupra subiectului.
- 4) Cuvântare: Valoarea caracterului.
- 5) Poezie sau muzică.
- 6) Cântare de închidere și rugăciune.

Notă petru Diriginte: Acest program vă oferă o nouă ocazie de a insista asupra însemnătății formării caracterului. Alegerea ce se face în fiecare zi și în fiecare oră, determină drumul, care va fi urmat mai târziu fără alegere. Este posibil, ca viața veșnică să depindă chiar de un singur fapt, de o singură hotărâre luată astăzi. Lăsați-vă spiritul pătruns de această idee; atunci veți putea reuși a face pe membrii voștri să aprecieze în mod just valoarea unui caracter ferm. Spre ilustrație vă puteți folosi de următoarea întâmplare: Un trecător traversând cartierul comercial al unui oraș, a observat un costum de haine atârnat înaintea vitrinei și bătut de vânt. Pe afiș el cetia: „Ușor pătat, preț redus“. Ce învățătură pentru tineri, a spus el depărtându-se. Spiritul tânărului sau al tinerei este numai „ușor pătat“ cetind un roman, văzând scene josnice la teatru, nutrind cugete necinstite sau necurate. Cu toate acestea, trebuie să constatăm că valoarea tinerilor cu spiritul „ușor pătat“, este redusă în mod considerabil.

4. Valoarea caracterului.

Un tânăr trebuie să știe mai întâiu de toate că în viață caracterul este lucrul cel mai prețios. Dacă comparați cu caracterul, banii, pozițiunea și chiar inteligența, au o valoare neînsemnată. „Renumele“, zice H. Mann, „se risipește ca fumul; popularitatea este numai urmarea norocului; bogățiile sboară ușor; cei ce aplaudă astăzi, injură mâine; un singur lucru dăinuiește: caracterul“. Caracterul este trăsătura distinctivă a creaturii omenești. Dumnezeu judecă pe oameni după cugetele și ideile lor. Folosul și fericirea unei ființe omenești depe acest pământ, precum și soarta sa veșnică depinde de formarea caracterului.

Formarea caracterului pentru veșnicie este deci singurul scop al vieții. Și acest caracter constituie sau cea mai mare pedeapsă, sau cea mai mare răsplată a fiecărui individ. Precum nu se poate compara gunguritul unui copilăș cu o dizertație filozofică, tot astfel nu

pot fi asemănaute lucrurile după cari umblă oamenii cu ținta nobilă a formării unui caracter desăvârșit.

Majoritatea oamenilor se dedă cu totul grijii pentru întreținerea traiului. Însă există o țință mai înaltă și mai nobilă decât aceasta: a trăi o viață, care merită osteneală de a fi trăită, a avea ca unică țință câștigarea întreținerii materiale este umilitor și josnic, însă a trăi o viață în adevăratul sens al cuvântului, este nobil și nesfârșit de mare. „Unul trăește în cercul restrâns al eului, și altul trăește în lumea, a cărei hotare sunt cele ale veșniciei și ale infinitului. Vieța, care nu se învârtește în mod egoist în jurul ei însă, n'are hotar. A câștiga întreținerea înseamnă numai a atinge ușor vieța, și omul care a reușit în această privință cel mai bine, a exclamat: „Deșertăciune a deșertăciunilor. Totul este deșertăciune“. Ceeace este primordial și esențial este de a trăi vieța. Ar fi fost cu mult mai bine dacă nu s'ar fi născut Iuda niciodată, decât să-și fi cumpărat pâine cu cei treizeci de arginți. Cel ce umblă doar să-și câștige pâinea este tot atât de nestatornic precum sunt și împrejurările temporale ce-l favorizează. Însă adevărata vieță se bazează pe principii veșnice. Ea nu depinde de bogății, de renume, de sănătate sau de vreun alt lucru; ci ea *depinde de un principiu sfânt și de o țință netrecătoare.* Fiecare om poate să-și însușească această posibilitate strălucitoare“.

Caracterul este singura avere pe care o putem lua cu noi părăsind această lume. Un caracter evlavios este pașaportul care ne va deschide porțile cerului. Însă un caracter stricat ne pregătește o uitare veșnică.

„Biblia învață ca oamenii să se conducă după principii. De câte ori rezistăm unei influențe rele, se întărește principiul care fusese atacat. Posedarea unui talent încă nu este o garanție suficientă pentru un folos sau o fericire reală. *Numai principii bune pot formă temelie adevăratului succes.* — Review and Herald, Sept. 25, 1883.

„Caracterul este o putere; el exercită o influență; el câștigă prieteni, crează fonduri, organizează societăți de protecție și de ajutor; el deschide un drum sigur și ușor spre fericire și onoare“. — J. Hawes.

„Caracterul trebuie să fie la baza oricărui lucru, fie un discurs sau o poezie, o pictură,

etc. Nimic n'are valoare fără el". — J. G. Holland.

„Caracterul este capitalul omului sărman“ — Mardeu.

„Puterea unui motor se poate calcula într'un mod aproape precis, însă cine poate aprecia influența inerentă a unui om de caracter? Cine poate prețui înrăurirea unui singur băiat sau a unei singure fete, asupra caracterului unei clase întregi? *Tradițiile, obiceiurile, și datinele unei școli au fost schimbate pentru mai multe generațiuni prin unu sau două caractere tari*, cari au fost în modesta lor sferă adevărați eroi. Fiecare învățător va putea să vă spună că cete întregi de elevi au fost târâte spre bine sau spre rău prin caractere tari“. — Mardeu.

„Lui Kossuth, fiind exilat, i s'a făcut propunerea din partea Turcilor, că se va putea bucura de protecția lor, dacă s'ar hotărî a îmbrățișa mohometanismul. El însă a răspuns: „*Intre moarte și rușine n'am șovăit niciodată*. Cutoatecă am fost guvernatorul unui popor foarte darnic, totuș nu las nici o moștenire copiilor mei. Aceasta face mai mult decât un nume pătat. Facă-se voia lui Dumnezeu. Eu sunt gata pentru a muri“. „*Măinile mele,*“ a zis el altădată, „*sunt goale, însă ele sunt curate*“. — Mardeu.

(Extrase din cartea „*Succesul voinții*“.)

Observație. — Faceți ca aceste rânduri să fie celtite mai din timp de cel mai destoinic tânăr, și apoi recitete în adunare, păstrând regulile punctuației. Apoi, Dirigintele sau Predicatorul, să revină, subliniind aliniatele mai principale. — Caracterul creștin este un fruct al voinței de a rămâne statornic în principiile Evangheliei — chiar dacă ar trebui să murim. Ca tineri, să ne înscrim acest moto: „*Prin moarte la biruință*“. Hotărîrea celor trei tineri aruncați în cuptorul cu foc, poate rămâne o icoană vie tineretului nostru. Curaj fraților, și încredere în Domnul Isus! P. P.

Săptămâna a patra.

Subiect: ORDINUL DIVIN.

- 1) Cântare de deschidere și rugăciune.
 - 2) Raport.
 - 3) Repetiția din Straja Dimineții.
 - 4) Cor sau muzică instrumentală.
 - 5) Studiu: „Cum M'a trimis pe Mine Tatăl“.
 - 6) Recitare (după alegere).
 - 7) Cântare de închidere și rugăciune.
5. „Cum M'a trimis pe Mine Tatăl....“
Ioan 20, 21. 22.

„Cu M'a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi. După aceste vorbe a suflat peste ei, și le-a zis: Luați Duhul Sfânt!“

Din aceste versete putem scoate trei idei:

1. Misiunea pe care ne-o încredințează Dumnezeu.

2. Puterea sau Spiritul pe care ni-l dă pentru a o împlini.

3. Măreția acestei misiuni.

Cuvintele, pe cari le-a pronunțat Isus după învierea Sa, nu trebuie aplicate numai apostolilor ci și nouă înșine. Fiecare credincios, de orice vârstă, este un ucenic al lui Isus. Chemarea pe care ne-o adresează nouă Isus, nu exclude o chemare pământească, un câștig oarecare.

Înainte și după Isus Hristos, marii Apostoli au fost oameni, cari au simțit chemarea cerească și cari au răspuns la glasul conștiinței lor. *Din copilăria Sa Isus a fost pătruns de însemnătatea misiunii Sale*. La sfârșitul carierei Sale, El ne zice: „Cum M'a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi“.

**Noul an școlar vă așteaptă să
pășiți și voi pe pragul Școlii
Misionare din Diciosânmartin.**

Fără a trece prin aceleași experiențe, putem avea totuș aceeaș convingere ca și Isus; aceea a unei chemări de sus. Supunerea lui Isus față de voia Tatălui Său trebuie să ne-o însușim ca și bucuria Lui. Isus a simțit bucurie desăvârșită chiar în timpul suferințelor Sale.

Câteodată ne pare că o datorie ar întrece puterile noastre. Însă, când ne cheamă Isus și ne încredințează un lucru, acesta nu este niciodată astfel încât nu l-am putea îndeplini. Când ne trimite, El prevede totul. Marele organizator a prevăzut planul de campanie cu o strategie desăvârșită, făcând un plan a cărui țintă poate fi ajunsă. Isus zice: „Am sfârșit lucrarea“, și Pavel: „Mi-am isprăvit alergarea“. Un gând va susține pe cei ce încep o vieță creștină: „*Cel ce a luptat până la urmă este credincios și El nu ne va părăsi*“.

Tatăl care ne trimite, pune Spiritul Sfânt la dispoziția ucenicilor Săi. Isus a zis ucenicilor: „Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus“. Și „când se va pogori Duhul Sfânt peste voi“, Imi veți fi martori în toată Iudea. Afară de sentimentul chemării, *trebuie să avem puterea necesară pentru a putea birui dificultățile*. Această putere a Spiritului Sfânt, trebuie să fie un spirit al inteligenței și al cunoștinței. Fiecare dar vine dela Acela, pe care apostolul Iacob II numește „Tatăl lumilor“. Dumnezeu ne dă un spirit al inteligenței pentru ca să ne achităm în mod conștiincios de misiunea noastră. Și *creștinul are nevoie de cunoștințe pentru a se*

îmbogăți în domeniul adevărului. Inșă nece-
sităm și un spirit al puterii, al puterii carac-
terului, pe care Dumnezeu îl pune la dispo-
ziția noastră. Spiritul Său este un spirit al pu-
terii și al libertății. Dumnezeu ne promite și
nouă un spirit al curajului și al bucuriei, și
mulțumită acestui spirit noi vom putea birui
toate greutățile.

A treia idee este aceea a măreției și a fru-
museții lucrării. „Celor ce le veți ierta păca-
tele, vor fi iertate; și celor ce le veți ținea, vor
fi ținute“. Isus vorbește tuturor aceluia, cari
cred în El și cari consimt a deveni ucenicii
Săi. El le dă puterea de a proclama iertarea
păcatelor.

Acolo unde păcatul a crescut, harul priso-
sind îl întrece. Puterea iertării, este mai mare
decât aceea a păcatului.

Fiind ademeniți de unii pe căi diferite, ti-
nerii nu știu deseori cui să răspundă. Făgă-

duințele lumii nu se împlinesc totdeauna și
lasă inima goală, pe când Isus o umple cu
pace, cu bucurie și cu putere. Deaceia să nu
ezităm a răspunde la chemarea Sa și să nu
omitem a cere acest spirit al inteligenței și
puterii, al înțelepciunii, bucuriei și al cura-
jului, care ne va asigura reușita în misiunea,
ce El dorește să ne-o încredințeze.

Observații.— După studiu, faceți ca mai mulți
membri ai tineretului să exprime simțimintele și
hotărârile lor pentru viitor.

Informați-vă, dacă tinerii au „Curierul“ și dacă
ceteșc și aprofundează articolele referitoare lor;
în deosebi, îndemnați-i să-și facă din reviste și
cărți, micile lor biblioteci.

Studiu regulat, ajută la dezvoltarea inteligenței
și statornicirea caracterului.

Faceți ca pregătirea pentru Săptămâna de col-
portaj să fie terminată. D. M. V.

MISIUNEA INTERNA.

Programul adunării misionare din luna Aprilie 1929.

INCHEIEREA LUCRĂRII.

(Se va citi de diriginte.)

„Fiul omului a venit să caute
și să măntuească ce eră pierdut“.
Luca 19, 10.

„Pentru noi Adventiștii, nu există în prezent
o temă mai importantă ca aceasta. Ea este sin-
gura problemă nerezolvată, în fața căreia
stăm în această epocă a Istoriei omenirii; mă-
reția ei este o invitație urgentă, căreia nu ne
putem sustrage, ci pe care trebuie s'o cercetăm
și s'o luăm la inimă“.

Prin aceste cuvinte, spiritul profetic, atrage
luarea noastră aminte, asupra seriozității tim-
pului în care trăim. Lucrarea noastră în Ro-
mânia s'a încheiat în anul acesta cu 288 co-
munități, împărțite în șase Conferințe: Con-
ferința Muntenia de Vest cu 50 comunități, cu
sediul în București. Conferința Muntenia de
Est cu 36 comunități, cu sediul în Iași; Confe-
rința Moldova de Sud cu 20 comunități, cu se-
diul în Focșani; Conferința Moldova de Nord
cu 40 de comunități, cu sediul în Iași; Confe-
rința Transilvania cu 107 comunități, având
sediul în Cluj; și Conferința Banat cu 35 co-
munități, având sediul în Timișoara.

Aproape 600 de grupe mari și mici, stau ca
lumini luminătoare, în jurul acestor comuni-
tăți organizate. Spiritul lui Dumnezeu este la
lucru și mii de suflete aleargă către Isus, sin-
gurul care ne poate ajuta, vindecându-ne de
grozava plagă a păcatului, care bântue lumea
întregă.

Pentru noi, cari am avut privilegiul să fim

dejă părtași prin credință, ai minunatelor fă-
găduințe cerești, ne revine răspunderea de a
lucra din răspuțeri la salvarea altora.

Această misiune trebuie să preocupe min-
tea noastră și inima noastră în fiecare zi!
Pentru această însărcinare, Domnul a păra-
sit înalta Sa pozițiune cerească, și El este ex-
emplul nostru, în osteneală, în umilință, în
muncă stăruitoare, și în rugăciune încreză-
toare.

„Timpul este scurt și forțele noastre trebuie
să fie organizate spre a face o lucrare mare.
Deaceia, noi invităm din nou comunitățile să
nu înceteze pentru a menține spiritul organi-
zației arătat în broșura: „Comunitatea ca Or-
ganizație Misionară“.

Dirigintele lucrării misionare să studieze
profund îndemmurile sale și fiecare membru
să se lupte cu el însuș ca să contribuie cu toate
puterile sale la încheierea lucrării. Spiritul
zice: „Fiecărui, pe dată ce a intrat în rându-
rile Bisericii prin pocăință, trebuie să i se ar-
te postul datoriei Sale“. „Dumnezeu cere ser-
viciu personal dela fiecare suflet, căruia El i-a
încredințat cunoștința adevărului prezent“.

„Toți trebuie să găsească ceva de făcut.
Nimeni să nu creadă că nu poate găsi vreun
loc, în care să lucreze pentru Hristos“.

„O persoană cu adevărat pocăită, dar care
să nu ajute și să nu folosească nimănui, așa
ceva nu există. Nu e cu puțință, pentru noi, să
intrăm în cer strecurându-ne fără merit“.

Aceste îndemnuri profetice ne îndeamnă să
nu lăsăm o săptămână, să treacă, fără a fi

mărturisit altora pe Hristos și această lucrare să fie raportată în fiecare Sabat. Cel puțin odată pe lună, însă, raportați-ne lucrul vostru. Stăruiiți în rugăciune să puteți zice ca și Domnul: „Tată Eu am făcut lucrul pe care Tu Mi l-ai dat ca să-l fac“.

Notă pentru Diriginți. Frații diriginți, sunt invitați, să nu lase din mâini frânele unei serioase organizații. Fiți servitori ai lui Dumnezeu și nu faceți experiența Regelui Saul.

Căutați să conduceți lupta exact după plan, nu neglijați nici cele mai mici detalii. „Dumnezeu așteaptă dela Comunitatea Sa, să disciplineze și să pregătească pe membrii Săi, pentru a lucra ca să lumineze lumea...“

Biserica, sau Comunitatea de astăzi, stă în fața celei mai mari lupte... Domnul cere ca fiecare Adventist să ia parte la ultima luptă prin fapte“.

Controlați dacă notele de comandă pentru Săptămâna Mare misionară dela 4 Maiu, au plecat la Conferință și îndată ce cărțile au sosit, organizați distribuirea lor, cu solemnitate și rugăciune.

Căutați în Curierul Misionar No. 5, instrucțiunile relative și pregătiți comunitatea ca această lucrare, să se facă cu rândueală, cu rugăciune și exact la timp. Faceți semănătura la timp, ca să culegeți rodul însușit din mâna Domnului care a făcut cerul, pământul, marea și izvoarele apelor.

Rugați-vă fraților și lucrați cu Comunitatea la salvarea oamenilor cu cari veniți în contact. „Stau la ușe și bat“ zice Domnul. Faceți ca mulți să deschidă larg ușa inimii lor.

Raport general la finele anului 1928.

Plin de recunoștință către Tatăl ceresc, care conduce din înălțimi prin Spirit Sfânt lucrarea Sa depe pământ, ne facem datoria plăcută de a prezenta fraților noștri un scurt raport asupra propășirii diferitelor ramuri din lucrare.

La începutul anului aveam 4 Conferințe cu 7.774 membri; la încheierea anului avem 6 Conferințe cu 8.293 membri. Este de observat că din cauza noilor dispozițiuni din Legea Cultelor mulți prieteni au rămas să fie botezați mai târziu. Numai Conferința Munteniei de Vest raportează, că peste 700 de prieteni păzesc Sabatul și sunt gata pentru a fi botezați. Să stăruim în rugăciune pentru aceste suflete, ca Domnul să le înlesnească lupta cea bună și astfel să facă și ei parte din turma Bunului Păstor.

Săptămâna de Colportaj se încheie în anul 1928 cu un venit de 118.215 lei, repartizat ast-

fel pe Conferințe: Muntenia de Vest 45.757 lei; Muntenia de Est 13.910; Moldova de Nord 21.738; Moldova de Sud 11.110; Transilvania 16.827; Banat 8.842; deci un plus de 58.395 lei față de anul 1927. Au rămas însă nevărsate sumele următoare: la Editură 22.330 lei și la Uniune 48.500 lei, cari trebuie imediat trimise la casele respective. Dacă mai sunt cărți nevândute stăruiiți să faceți Colportaj cu tineretul nostru și a pune astfel talanții la schimbător. Nu îngropați fraților „pâinea vieții“, care ne-a fericit pe noi și poate face moștenitori cu Hristos pe oricine, care vine să ia în dar viețea cea veșnică, prin credință.

Revista de toamnă se încheie cu un venit de 358.365 lei, la care au contribuit Conferințele cu eforturile lor astfel: Muntenia de Vest 119.307 lei; Muntenia de Est 45.357 lei; Moldova de Nord 52.484 lei; Moldova de Sud 24.631 lei; Transilvania 76.693 lei și Banatul 39.893 lei. Față de anul 1927, s'au încasat în acest an 26.577 lei mai puțin, proveniți în realitate din diferența de 3 lei al prețului Revistei. Domnul ne-a binecuvântat să putem distribui însă un număr de 31.000 de Reviste față de 26.000 în anul 1927. Sperăm că frații noștri, doritori de noi binecuvântări își vor propune ținte mai mari pentru a putea tipări în toamna aceasta până la 50.000. Frați și surori, este timpul de semănat! Lucrarea Domnului este la încheiere. „Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi“. Ebrei 10, 37.

Secretarul Departamentelor.

Doi prieteni.

(Dialog).

- P. Bună ziua măi Ionică!
- I. Da'neotro porniși Petrică?!
- P. Vrei să știi?! Ești curios?!
- I. Ei, da! Iată's curios!
- P. Mă duc să vestesc oricui
De solia Domnului.
- I. Ce solie? Nu ți-e bine?
Ori ești doar... ca vai de tine?
Când e timpul să petreci,
Tu în loc să te distrezi,
Vrei în cas' la om să mergi
Și cu asta să-l pisezi?
- P. Da, mă duc, nu mi-e rușine
Să vestesc la orișicine,
Pân' s'o ști pe-acest pământ,
Al Scripturilor cuvânt.

I. Ce vorbești?! Mă pui pe gânduri.
... Tot!... Soarta-ți nu mi-e de dorit;
Ca intrând prin cas' de-arândul,
Să-*es* apoi batjocorit.

P. Dacă-ai ști tu ce răsplată
Ne așteaptă sus în cer,
Ai lăsa totul pe dată
Și-ai porni și tu la fel.
Să ducem vestea îndată.

I. Ce răsplată?.....
Poți să-mi spui?.....

P. Se va da cununa vieții, cui
Din greu se va luptă.
Deci de vrei parte a aveă,
Vino, deci, nu'ntârziă.
Și-apoi frați ne vom chemă.

I. Iată viu! Căci am simțit
Dorul de-a fi mântuit.
Și de-acum te'ncredințez,
Că doresc să îl urmez.

P. Vezi tu mila și'ndurarea
Ce Domnul ne-a arătat,
Ca să-aflăm cu toți scăparea
Prin sângele-I scump vărsat,
Ce ne spală de păcat.

I. O! Iti mulțumesc Petrică,
Căci mi-ai dat azi acest sfat.
Să pășesc fără nici-o frică,
Când pe Domnul L-am aflat.
Știind . . . cu El pot fi salvat.

P. Domnul, deci, să îți ajute
Să-L urmezi neîncetat.

După Costică Ecaterina
de V. F.

Voci din câmpuri misionare.

În cartea Psalmilor, Profetul scrie: „Etiopia aleargă cu mâinile întinse spre Dumnezeu“. Ps. 68, 31. Astăzi vedem împlinindu-se această profeție. Dela Răsărit la Apus, del Nord la Sud vin fără încetare strigăte după ajutor la noi. În unele locuri grupe întregi de oameni păzesc Sabatul. În cele mai multe cazuri au început să sfințească Sabatul, înainte de a fi văzut vreun misionar european sau chiar vreun lucrător indigen. Aceste suflete, simțindu-se nemulțumite cu superstițiile și înșelăciunile, practicate la ei, se îndreaptă instinctiv spre lumina adevărului.

În Nigeria cât și pe Coasta de aur din partea apuseană a acestui mare continent, există

grupe cu cari ne punem acuma în legătură. Imprejurări asemănătoare găsim și pe Coasta răsăriteană, ba chiar în interiorul continentului negru. Și pe insula Madagascar, unde am atenție deosebită pentru învățăturile noastre, putem observa cum unii oameni manifestă o atenție deosebită pentru învățăturile noastre cutoatecă încă nu sunt creștini. În unele părți ale câmpului piedicile sunt înlăturate în mod minunat. În ținutul Pave din Africa de Răsărit am trebuit să încetăm pentru câțiva ani cu lucrarea noastră, astăzi însă putem merge oriunde pentru a vesti Solia măreață a libertății tuturor acelor, cari mai zac în cătușele superstiției și păcatului.

Din toate câmpurile noastre, nu numai din Africa, ci și dela Misiunea internă din Răsăritul apropiat sosesc știri îmbucurătoare. În anul 1925 s'a putut constata acolo o creștere de 232 membri; în 1926 a sporit până la 508; pentru 1927 am putut raporta 642, și o privire asupra primei jumătăți din anul 1928 ne arată deja o creștere de 447 suflete. Ne bucurăm, că toți aceștia au fost câștigați pentru Mântuitorul nostru, însă totuș trebuie să mai mărim străduințele noastre. Trebuie să căutăm a ajunge la cei mulți, cari încă nu cunosc pe Isus și să nu ne oprim până ce nu va fi vestit Numele Său salvator în lumea întregă.

NECROLOG.

Fr. *Rudolf Radach*, din Comunitatea Cuizefca I, Basarabia, a fost chemat de Domnul la odihnă, în ziua de 24 Ianuarie a. c., fiind în vârstă de 25 ani. Sperăm să-l vedem în rândurile celor dintâi înviați.

Leova

Rainhaimăr.

În ziua de 2 Februarie, a adormit în Domnul băiețelul *Enoh Oprescu*, fiul fratelui și sorei Oprescu din Moreni. Deși în vârstă numai de 6 ani și două luni, totuș a fost cu totul predat Domnului, ajutând multora să ia cunoștință de sublimele adevăruri ale Domnului.

Până în ultima clipă, a fost cuprins de un dor după venirea Domnului, și sperăm că în mijlocul cetelor îngerești din cer se va găsi și el.

Fr. *Petria Lăzărescu*, în etate de 20 ani, membru al Comunității Craiova, a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 6 Noembrie 1928.

Timpul suferințelor l-a petrecut în cântări și rugăciune. Sperăm să ne putem întâlni pe pământul cel nou.

Fr. Marin Smarandache, în etate de 21 ani, din Comunitatea Craiova, a fost chemat de Domnul la odihnă în ziua de 21 Ianuarie 1928.

I. Toma.

Sora Maria Gr. Dema, din Comunitatea Traian, Teleorman, a adormit în Domnul pe ziua de 28 Septembrie 1928. A fost o membră credincioasă, și până în ultima clipă a rămas statornică și a îndemnat pe cei din jurul ei la păzirea credinței.

Domnul să ne ajute a o întâlni la învierea dreptilor.

Const. Florescu.

Sora Paraschiva Florescu, mama fr. Const. Florescu, în etate de 72 ani, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 12 Februarie 1929.

Deși timpul a fost atât de nefavorabil, totuși mulți au ținut să o conducă până la cimitirul nostru.

Dorința noastră e să o putem vedea în ceata celor drepti, înviind spre întâmpinarea Domnului.

Tănase Drăgușin.

În ziua de 18 Ianuarie Domnul a chemat la odihnă pe tânăra Maria Bocăneanu, fiica presbiterului Comunității Brăila, în etate de 17 ani. Deși membră pasivă, totuși a fost activă la lucrul Domnului, depunându-și mult zel în lucrarea de colportaj, și nedându-se înapoi chiar când această activitate îi puneă greutăți și piedici.

Predându-și spiritul în mâinile Domnului, a adormit cu încredințarea că Isus Hristos o va scula

la sunetul trâmbiței pentru învierea celor drepti.

Brăila

Gh. Dașoveanu.

Sora Pena Cerneva, în etate de 26 ani, a adormit în Domnul pe ziua de 15 Februarie 1929.

Zelul depus în diferite ramuri ale lucrării Domnului în Comunitatea Doimușlari, unde eră ca membră, și dorul de a căuta să aline suferințele altora, a făcut să fie foarte iubită de toți. Și astfel, deși în ziua înmormântării a fost timpul ploios, mulți nu s'au dat înapoi de a o conduce până la cimitir.

Suntem încredințați că o vom vedea la învierea dreptilor.

Turtucaia

Jordan Mihailof.

Fr. Alexandru Albulescu, din Comunitatea Diciosânmartin, în etate de 53 ani, a fost chemat de Domnul la odihnă.

A fost un frate credincios, predat Domnului, și totdeauna gata de orice sacrificiu. Așa că în cei 25 ani de credință, a avut ocazia să facă multe experiențe cu Domnul.

Dânsul a adormit cu speranța mântuirii, și noi nădăjdum să-l vedem la ziua învierii.

M. Manea.

ANUNȚ.

Prieten de adevăr caută serviciu ca șofer, sau altceva. Are două clase secundare. Dorește Sabatul liber. Adresa: E. Dumitrescu, Comuna Policiori, Jud. Buzău.

OSANA! OSANA!

Trd. A. Văcăreanu.

F. E. Belden.

1. Când pe pă-mânt Dom-nul s'um-blat, Spre lau-da Sa, co-pii-i au cân-lat:
2. Azi ca și-a-tunci se va bu-cu-ră, Ca și-u-nui îm-pă-rat de-l vom cân-tă:
3. Când în cer toți, noi u-niți vom stă, Sal-vați, fe-ri-ce, Lui îi vom cân-tăt

CHORUS.

„O-sa-na! O-sa-na! O-sa-na sus în ce-ruri!” Imn su-blim! Imn su-blim! Ție
vom'năi-tă noi ca să te slă-vim. Imn su-blim! Imn su-blim! Noi co-piii mult Te iu-bim!